

természetére alapozott képkultusz elleni érve, miszerint „Az isteni természet nem ábrázolható, az emberi természet pedig nem méltó az ábrázolásra”.

14. Antonin Artaud: MÚMIAKORRESPONDENCIA. Ford. Tandori Dezső. In: *Átváltozások* 9. szám (1997).13–14.

15. „Az anya kriptájának foglyaként, az anya táplálásától és saját éhségétől egyre jobban kimerülve a fiú fuldokolni kezd ebben a porhüvelyben, amelyben a bőr már nem más, mint csupán szikkadt kéreg.” Evelyn Grossman: ARTAUD ÉS A MODERN MELANKOLIKUSOK. Ford. Molnár Zsófia. In: ARTAUD, AVAGY A GONDOLKODÁS SZENVEDÉSTÖRTÉNETE. Szerk. Darida Veronika. Kijárat, 2011. 129–170. I. h. 145.

16. Hajnóczy Péter: A VESE-SZÖRP. In: HPM, 419. **17.** I. m. 420–421.

18. Hajnóczy Péter: EMBÓLIA KISASSZONY. In: HPM, 417–418. I. h. 417.

19. Uo.

20. A jelenet nagyban hasonlít a SZÖVEGKÁPRÁZAT egyes részleteire, ugyanakkor Hajasnál Én és Másik megsemmisítése egy heroikus azonosság-paradigma megalkotásának reményében megy végbe.

21. Hajnóczy Péter: i. m. 418.

22. Michel Foucault: ELŐSZÓ A HATÁRSÉRTÉSHEZ. In: uő: NYELV A VÉGTELENHEZ. Debrecen, Latin Betűk, 2000. 75.

H. Molnár Ákos

VALAMIT VISZ

*„A múlt, ha nem múltnak nevelték,
kamaszkorától csak bosszút áll”*

(Kemény István)

Ideákat visz magával a Dráva, ideákat és tekinteteket. Most a tiédet éppen, ahogy a partján ülve kitergeted neki a múltad.

Egy férfiembert raksz elé. Most ez a múlt. Most ez a múlt? – kérdezi a Dráva. Most ez. És már bánod is, hogy ilyen nyíltan vállaltad fel válaszod. Most ez – győzködöd magad.

Ha ez a múltad – hömpölyög a Dráva –, akkor fojtsd belém, ígérem, egyszerű lesz és sima, mint medrem mélyén a kövek, persze csak évek múltán.

Gyors lefolyásra nincs esély? De kérdésed naiv lenne, magadba fojtod, és csak annyit kérdezel: megbánták sokan? A Dráva csendben visszapillant, miközben a mélyben összesimul két kődarab.

LASSÚ PARÁZSLÁS

Hajnal lett, majd délelőtt. Egy félig elszívott cigaretta lóg a szádban, mint levegőben a fölöslegessé vált mondatok. Lassú parázslás, leszegett fej, a szív másnapos.

Szóba került minden tegnap éjszaka. Nagy beszélgetés volt szelíd lámpafényben. Majdnem tisztáztad életed. Legalább mások előtt. Így megbocsátható. Nagy beszélgetés volt, zaját lefojtyja a Nap.

Most harang kondul, mintha ideje lenne. Mondjuk a számvetésnek. Valami apróba rúgsz, elgurul, talán egy ötvenes. Míséről szállingóznak így ki elhagyottan-megtaláltan öregemberek.

Az egyikük lehajol, felveszi az érmét. Kihúzza magát, bár fáj neki, de kihúzza magát, mint aki megtalálta. Nem számít, hogy Istent vagy egy ötvenest. Ő már megtalálta, te még keresed.

Szóval délelőtt lett. Füstös és sörszagú. Megpróbálsz kísértálni a tegnap éjszakából. Mintha ki tudnál sétálni a tegnap éjszakából. De sörszagod leleplez. Benne ott van minden: a hamu, a fej és a szív. Ahogy délelőtt lett. Az egész folyamat.

Suhai Pál

SZEMÜVEGRE

Ha ránézel szemüvedre,
nem olyan éppen, mint a járom? –
hordom igáját én is egyre,
utam fejem leszegve járom.